

Skapelseberättelsen och naturvetenskapen

När jag förkastar tanken på skapelseberättelsen som vetenskaplig redogörelse tänker jag på saker som ordningen på jordens och ljusets tillblivelse. Allra först talas om jorden, därefter skapas ljuset. Ett tag senare skapas solen och ytterligare senare stjärnorna. En annan naturvetenskapligt bristande formulering är hur Gud samlar allt vatten (hav) till en enda plats för att land ska bli synligt eftersom det skulle ha varit lönlöst att försöka flytta omkring på vattnet på en helt vattentäckt planet för att skapa landområden. Givetvis tänker jag även på tidsrymden sju dagar och åldern på universum om man tolkar bokstavligt, vilka står i kollision med naturvetenskapen på flera "mätbara" områden. (Jag tycker som sagt dessutom att berättelsen inte ens gör anspråk på att vara vetenskaplig...)

När jag skriver att det inte är helt ointressant att betrakta texten ur ett naturvetenskapligt perspektiv tänker jag på saker som följande:

Moseböckernas skapelseberättelse bottnar i den oväntade tanken att världsalltet skapades ur ingenting. Första versen i Genesis inleds med: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord". I övriga skapelseberättelser som finns bevarade används i allmänhet någon form av urmateria, men i denna berättelse frambringar Gud med sitt ord den synliga världen ur intet. Tanken att materian inte har funnits i evighet upplevdes länge som en absurd tanke för naturvetenskapen. (Tanken upplevs lätt absurd för vem som helst, även idag, som försöker föreställa sig att det fanns en tillvaro då inget, inte ens tomrummet, existerade, trots att även vetenskapen numera påstår detta...)

Det framgår att Gud skapade med sitt "ord" och de första ord som citeras är "Varde ljus!", vilket på ett mycket poetiskt sätt speglar de allra senaste modellerna av universums födelse som man tror badade i en våldsamt flod av ljus.

Med lite fantasi kan man hitta paralleller mellan de modeller som finns idag för ljus och mörk materia och uttalandet om att Gud skilde mörkret från ljuset.

Jag tycker även att skapelseberättelsen andas mycket av evolution. Först beskrivs jorden som öde och tom. Framväxten av liv beskrivs inledningsvis med växtriket, sedan djurriket i havet, därefter djurriket på land och slutligen människan.

Även om jag inte vill strida för en vetenskapsfientlig hållning där denna skapelseberättelse skulle ha företrädare framför forskarnas rön i de vetenskapliga frågorna tycker jag att det är anmärkningsvärt att denna berättelse med tusentals år på nacken beskriver tillkomsten av universum och evolutionen av liv med dessa oväntat vetenskapligt korrekta inslag. Jag kan inte låta bli att få känslan av en subtil hälsning till oss i denna naturvetenskapliga era.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Josephson med Poeter.se id #16874 innehar upphovsrätten